

[Ingomar Petersen.]

en forbedring af beskæftigelsesmulighederne. Det glæder mig, at arbejdsministeren og et stort flertal i betænkningen er gået ind for, at nu skal man på ny indskærpe arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsmarkedsnævnene, at der skal gives langvarigt ledige fortrin ved anvisning af arbejde. Før i tiden var det sådan, at man fortrinsvis skulle gøre det, men nu står der ganske udtrykkeligt med tilslutning fra et stort flertal i dette folketing, at der skal gives de langvarigt ledige fortrin. Det er en meget stor ændring af det nuværende system, og det synes jeg virkelig er væsentligt.

Et problem, som nu også lader til at kunne løses, er reglerne om dagpenge i forbindelse med bibeskæftigelse og dagpenge til en ledig, hvis ægtefælle driver selvstændig virksomhed. Der er klart sagt, at der nu skal sættes et udvalgsarbejde i gang med henblik på at fremsætte et lovforslag snarest muligt i folketingssamlingen 1976-77. Det er jo et problem, et stort flertal her i folketinget tidligere har været enig om burde løses, og i forbindelse med ændringerne i arbejdsløshedslovgivningen i 1969-70 står der udtrykkelig i den betænkning, som blev afgivet den 12. marts 1970 (Folketingstidende 1969-70, tillæg B, sp. 678):

„Reglen om, at ejere af jordbrugsejendomme med en grundværdi på 14.000 kr. og derover er udelukket fra at lade sig arbejdsløshedsforsikre, må anses for at medføre mindre heldige resultater. Denne form for begrænsning bør afskaffes.“

Det har man i en betænkning den 12. marts 1970 med et flertal i folketinget vedtaget, og så kan det egentlig undre, at der ikke er sket noget endnu. Men jeg glæder mig til, at nu sker det. Det ligger helt klart i det betænkningssudkast, vi her er gået ind for.

Ændringerne med hensyn til ferien bevirker, at de arbejdsløse nu også har en mulighed for at holde ferie sammen med familien uden at skulle stå i telefonisk forbindelse med arbejdsformidlingen hver dag. Det synes jeg er rimeligt og ret. Det er også en forbedring, vi her er nået frem til.

Jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi kan støtte de ændringsforslag, som er stillet af arbejdsministeren, og at vi

ikke kan stemme for de ændringsforslag, som er stillet af andre partier.

Specielt vil jeg nævne det ændringsforslag, som i sidste instans er blevet stillet med hensyn til de nyuddannedes ret til at oppebære dagpenge, således at man nu udsætter denne ændring for dem, der i dag har retten, et helt år indtil den 1. juli 1977. Vi finder det rimeligt, at alle nyuddannede fremover simpelt hen får nøjagtig den samme sats i dagpenge, det er ret og rimeligt. Men det ville være lige så urimeligt, hvis man pludselig vedtog det og de, der har disponeret efter de nuværende regler, ikke havde en virkelig rimelig tidsfrist til at ændre deres økonomiske dispositioner.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal allerførst sige, at det, der har været vores hovedsigte i forbindelse med etableringen af en arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende, har været dette, at en sådan kasse kom til at fungere i form af det, vi kalder en udslyningskasse. Det vil sige, at hvis en selvstændig erhvervsdrivende går hen og drejer nøglen om i sin virksomhed og stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, så overgår han, i det omfang han måtte blive beskæftiget som lønmodtager inden for et eller andet fag, automatisk til det pågældende fags arbejdsløshedskasse.

Jeg vil godt føje til yderligere, som også et par andre ordførere har gjort det, at jeg ikke har været helt tilfreds med sammenkædningen, som ministerens forslag er udtryk for. Jeg synes nok, at nogle af tingene kunne være behandlet særskilt. Her må det måske være mig tilladt at erindre ikke mindst formanden for udvalget om, at vi allerede i oktober fra mit partis side fremsatte et forslag om bortfald af 26 ugers reglen, henholdsvis 180 dages reglen. Hvis udvalgsformanden havde udvist den samme iver for at få disse forslag gennemført, så ville vi nok have kunnet se dette i sammenhæng med det forslag, der nu gennemføres. Vel. Jeg synes, formanden har ydet en saglig arbejdspræstation i denne sammenhæng ved dette lovforslags gennemførelse; det forhindrer bare ikke os andre i ligesom at gøre opmærksom på, hvor vi har prøvet på at udvise initiativer i samme retning.